

„De la intenție la realizare e de parcurs obstacolul imens al posibilității.”

- Tudor Arghezi

# NATIUNEA

continuitate pentru neam și țară

Informație, opinie și atitudine publicistică

Serie Nouă  
Anul XIII

Numărul 684  
31 iulie - 6 aug. 2024

**Nu doar niște castane deja fierbinți puse în jarul războiului...  
Nu doar butoaiile cu pulberi ce se pot aprinde oricând... Ci  
însăși distrugerea și autodistrugerea Europei, a lumii...**

Cezar Adonis  
Mihalache

Istoriceste și istoriografic, privind dintr-un viitor imediat înapoi în timpurile noastre, nu și timpul nostru, dar asta este o altă problemă a actualei conjuncturi, în care tocmai oamenii, ca subiecți ai binelui, au fost excluși, bineînțeles că vom avea surpriza de a constata întâietatea unor tratate secrete, nu doar față de tratatul de bază (ca imagine publică) UE-Ucraina, ci, fundamental, ca liant (dar și condiții oricând coroziv explozive ale acestora) și a unor acorduri secrete UE-Rusia... Secrete ori, mai bine spus, secretizate! Chiar înainte de a fi considerate, catalogate, etichetate (într-un drept ce nu are întâietate în lumea noastră, ci în aceea definind însuși viitorul) ca secrete... Ba, chiar acorduri UE-Moscova, pentru a acoperi eventual pliaj sau extindere a sferei rusești. Căci, Moscova nu stă pe loc, lucrează pe celelalte granițe și puncte cardinale, prin axe și noi zone strategice. Și care nu se vor opri doar la o extindere de „compensare” a daunelor produse de sancțiunile UE, ci vor urma poate o linie de extindere a marcării „teritorialității”... Întâi a celei economice, apoi a celor de securitate dar și noi linii de frontieră ce vor trasa dinspre exterior ceea ce astăzi reprezintă doar posibili noi poli și noi acorduri de puteri economice locale și zonale din afara Europei. Din afară împingând Europa în ea însăși, spre colaps... Tot așa, la început economic, apoi pe puncte geopolitice, geostrategice...

Și da, vor exista, deja la un timp acoperind „de facto” începutul și continuitatea de acum a războiului, acorduri secrete între UE și Moscova. Pentru că, poate înainte chiar de Rusia, Europa este cea care are nevoie de anumite linii roșii în relația cu Kievul. De impunerea unor limite, a unor bariere pentru eventualul viitor european al acesteia. Pentru că, dacă ar

avea actuala Ucraina în UE, raporturile de forțe politice, economice și militare s-ar schimba dramatic pentru UE... Pentru actualii ei corifei... Chiar dacă unii dintre ei au devenit între timp doar niște pionieri, poate chiar ture aparent sacrificabile pentru „binele european”... De aceea, renunțările teritoriale pe care Ucraina va trebui să le facă vor fi și în interesul UE. Poate, în primul rând, al Europei... Pentru a avea garanția integrării unei Ucraine mici, fără a putea revendica drepturile de membru prin numărul populației și întinderea ei teritorială, fără a putea presa Bruxellesul să-i asigure reprezentarea de drept dată de principiile tratatelor europene. Pentru că Europa nu se va lăsa păcălită de posibila renunțare de către Ucraina la dreptul ei de reprezentare în UE, ca o condiție asumată a aderării, solicitând ea un număr mai mic de europarlamentari, o reprezentare mai restrânsă, dar, mai ales, o sferă de influență modestă. Iar Europa chiar trebuie să se asigure că Ucraina va fi lângă masa celor mari, nu la masa lor... Și nu, nu vor ajunge stegulețele-jaloane, roșii și galbene, pentru a ține Ucraina într-o lesă la picioarele Europei. Pentru că Europa să nu fie ea cea devorată... Pentru că acestea sunt jaloane oricând interpretabile, rediscutabile și posibil reconfigurate de conjuncturile politice viitoare ale Europei. De centrele de influență și decizie mereu în schimbare. În plus, nici nu poți face din aderarea Ucrainei un parcurs imitabil țărilor din primele valuri. Pentru că Ucraina vine spre Europa cu o sumă de diferențe și probleme nerezolvate, istoric, economic, teritorial, cu țările vecine pe care poate nici un alt stat cu pretenții de aderare nu le-a avut, fiind un cumul de diferențe depășind bagajul statelor „problematic” din celelalte valuri de aderare. Pentru că Ucraina are probleme cu fiecare dintre vecinele sale. Cu Polonia, istoriceste... Acum puse sub presiune rezolvării pen-

tru a avea votul Varșoviei. Cu Budapesta, economic... Acum puse sub presiunea soluționării blocajelor decise de Kiev la adresa Lukoil, furnizor de bază pentru economia și industria Ungariei. Iar din fiecare dintre acestea rezultând alte diferențe... Economice în relația cu Varșovia... Teritoriale, în relația cu Budapesta... Iar lista poate continua. Inclusiv cu problemele pe care trebuie să le rezolve în raport cu noi. Chiar dacă, acum, Bucureștiul a renunțat la multe lucruri de spus, vremurile politice se pot schimba oricând! Și pot fi re-puse pe tapet, chiar au fost zăvorâte în seiful istoric prin acordurile trădătoare ale guvernelor noastre!

Concret, UE s-ar putea să accepte o Ucraină chiar la dimensiunea sugerată de Putin la începutul războiului! Când invita vecinele ei să-și ia înapoi teritoriile acaparate, prin cedări, prin rapturi... A ceea ar putea fi, dară, Ucraina pe care UE să o accepte pentru a avea siguranța că nu-i va crea probleme din prima clipă de după aderare! Și, da, nimic nu este întâmplător! Și nimic nu se petrece în UE fără știrea Bruxelles -ului! Și probabil fără a fi pus între clauzele unor acorduri secrete ce vor fi desecretizate peste decenii. Dacă va mai avea cine să le desecretizeze... Pentru că UE, la comanda Statelor Unite, nu îngroapă doar niște castane deja fierbinți în jarul războiului, și nici doar niște butoaiile cu pulberi ce se pot aprinde oricând, ci însăși focarele ei de autodistrugere...

**Cât putem duce?!...  
Cât mai putem duce?!...**

Petru  
Jipa

Fereastra Overton este un concept psihologic care se referă la limitele acceptabile ale ideilor și politicilor publice. Acest concept a fost introdus de către Joseph P. Overton, un analist politic american. Fereastra Overton descrie intervalul de idei și politici pe care publicul le consideră acceptabile într-un anumit moment în timp. Ideile sau politica care cad în această fereastră sunt considerate ca fiind fezabile și potrivite pentru discuție publică, iar cele din afara acestei ferestre sunt considerate radicale sau nerealiste. Un aspect important al acestui „hublou” este că limitele sale nu sunt fixe și pot varia în funcție de schimbările sociale, culturale sau politice. De asemenea, liderii politici sau activiștii pot încerca să își extindă fereastra prin intermediul discursului public și al acțiunilor lor. În concluzie, Fereastra Overton poate fi extinsă de la o simplă fereastră la un mic hublou, poate doar periscop. În politică totul se transformă în funcție de cel mai gongonat discurs.

Am primit pe e-mail o știre pe care nu am mai văzut-o comentată, o știre care m-a tulburat în acest balamuc transparent. Cel care a scris aceste rânduri nu dorește a-și dezvălui identitatea. „România a pierdut recursul la Curtea de Justiție Europeană într-un proces crucial pentru țara noastră. Este vorba despre atacarea deciziei Comisiei Europene de a înregistra o inițiativă cetățenească a maghiarilor din România care vizează autonomia ținutului secuiesc, sprijinită, din plin, de Ungaria, care s-a constituit și parte în proces. Dacă inițiativa va fi votată în Parlamentul European, pericolul pierderii teritoriilor românești este uriaș. Guvernul a trecut sub tăcere un eșec de răsunet de la Curtea Europeană de Justiție, care a respins recursul și a stabilit în sarcina României și plata cheltuielilor de judecată, atât ale Curții, cât și ale Comisiei Europene, împotriva căreia țara noastră a adresat plângerea. Mai exact, este vorba despre inițiativa cetățenească intitulată „Politica de coeziune pentru egalitatea regiunilor și menținerea culturilor regionale”, elaborată de către Comisia Permanentă a Consiliului Național Secuiesc, pe care

- Comisia Europeană a decis să o înregistreze, pentru a urma cursul legislativ. Țara noastră, prin avocații angajați, a atacat această decizie la Curtea de Justiție Europeană, acțiunea

fiind însă respinsă și la recurs. Inițiativa cetățenească invocă mai multe reglementări europene, precum Recomandarea Consiliului European nr. 1201/1993 care enunță la art.11: „În regiunile în care sunt majoritare, persoanele aparținând unei minorități naționale au dreptul de a dispune de autorități locale sau autonome proprii sau de a avea un statut special, corespunzător cu situația istorică și teritorială specifică și conform cu legislația internă a statului”; Charta Europeană a limbilor minoritare și regionale, care stabilește zona de utilizare a unei limbi regionale sau minoritare drept teritoriul geografic și Recomandarea Consiliului European nr. 1334/2003 care în art.16. enunță: „Guvernul central trebuie să reacționeze cu înțelegere, atunci când grupuri minoritare, mai ales dacă sunt numeroase și trăiesc de multă vreme pe teritoriul dat, solicită o libertate mai mare pentru rezolvarea independentă a propriilor lor probleme”. Așadar, principiul cheie: autoorganizarea... Potrivit inițiativei cetățenești, Uniunea Europeană trebuie să acorde atenție deosebită acelor regiuni care dispun de particularități naționale, etnice, culturale, religioase, datorită faptului că populația lor majoritară se compune dintr-o minoritate autohtonă europeană, creatoare în acea regiune a unei culturi proprii, cu rădăcini istorice. Iar mijloacele politice și financiare ale Uniunii nu pot fi folosite pentru modificarea compoziției naționale a regiunilor respective, a aspectului lor cultural, a identității lor regionale, pentru activități și sprijinirea unor politici care ar duce la imigrarea unor forțe de muncă de altă cultură și limbă, susțin semnatarii. „Dacă o regiune națională este capabilă ca, prin capacitățile sale de autoorganizare, prin etica muncii bazată pe propria sa cultură și datorită propriilor tradiții să obțină un nivel de trai mai ridicat, atunci aceasta trebuie tratată ca parte a culturii regionale și în niciun caz nu este permis să se elaboreze măsuri de limitare sau să se impună impozite suplimentare”, se arată în documentul citat.

Or, „stat în stat”?!... Fereastra Overton, dar mereu ieșim din limitele acceptabile ale ideilor. Tot mă întreb: dar Dacii noștri pe unde au fost? Sigur au fost uitați, așa cum au fost uitați românii din Ucraina sau rușii. Sigur această fereastră poate fi o oglindă și sigur Șoșoacă ne face de râs

## Am fost în infernul de la Matca, județul Galați...

Viorel  
Patrichi

Regiuni mari din țara noastră traversează al patrulea an consecutiv de secetă pedologică. Este mai dramatic, decât în anul 1946, când arșița a generat foametea din 1947. La ordinul lui Stalin, Gheorghiu-Dej a respins ajutorul american de după război, la fel ca toate statele devenite sateliți bolșevici fără voia lor. Politicienii de astăzi își fac iluzii că foametea nu se va repeta. „Nu ne lasă UE!” De aceea, nu au făcut mai nimic pentru sistemele locale de irigații. Urmașii hidrologului Ion Iliescu au alte preocupări: numără vaturile lui Mircea Geoană... Am



plecat spre județul Galați cu o mașină fără aer condiționat. Nu voiam să vânez căprioare. Voiam să fiu alături de un om care trece printr-o adevărată tragedie din cauza miopiei guvernanților care nu au nicio viziune asupra agriculturii românești. Peisajul era dezolant. Într-un singur loc, am văzut o solă de porumb irigat, care era încă verde. Când ajung la proprietarul fermei Agrimat Matca de pe platoul Covurlui, peisajul devine de-a dreptul saharian. Toate culturile vegetale s-au chircit și s-au uscat. Stejarii din pădurea Bujoru s-au uscat și ei, chiar dacă au rădăcini foarte adânci. Livada Academiei Române de lângă Matca s-a uscat complet. Erudiții noștri și-au luat grija. Este al patrulea an consecutiv de secetă pedologică. Fermierul face un bilanț teribil: „Orz – 830 kg/1 ha, rapiță – 950, grâu – 1100, porumb – zero, floarea-soarelui – zero. Nu mai am ce să mai zic...”

Ministrul Barbu l-a asigurat din nou că se va întâmpla ceva cu sistemul de irigații. Studiul de fezabilitate este făcut din 2015, iar de atunci, discuțiile au tot fost re-luate... Adică să se facă un punct de pompare din vechiul sistem energofag, care aduce apa tocmai de la Galați. O mini-stație va ridica apa pe platoul de la Cudalbi. „Este realizabilă și nu este așa de scumpă, costă un milion de euro. În 2005, aveam banii în bancă și o făceam eu, dar nu-

mi dă voie ANIF,” spune Gavrilă Tuchiluş. „Am fost să văd niște lucernă lângă Tecuci și era un front negru: gata, vine și la noi. Nu am apă suficientă, am irigat 200 de hectare cât de cât, dar nu a dat nicio picătură. La noi plouă numai dacă vine frontul de deasupra Mării Negre, altfel nu plouă.”

Proiectul din Siret ar putea uda toată regiunea, nu doar ferma lui. „Am vorbit cu zece sfinți, cu Cornel Popa, director general la ANIF București. Dacă nici acum nu se face nimic, e închisă discuția. Era o stație plutitoare din Siret și până la stația la care voiam eu să mă leg ar fi maxim 15 km. Cu studii de fezabilitate făcute. La Stația 54, se făcea o acumulare de apă

care. Miliarde de metri cubi. Toate gârlele ajungeau aici și apa trebuia distribuită în tot județul. Canalul Siret-Bărăgan ar fi udat tot Bărăganul și sudul Moldovei. Eram student când s-a făcut acest proiect. Banii pentru despăgubiri trebuie băgați în investiții pentru irigații. Vindeam la Agricol Internațional 1.000 de tone de cereale pe zi și acum nu am nimic pe câmp, tot grâul meu nu ajunge la 1.000 de tone...”, spune Gavrilă Tuchiluş. Hidrologul Ion Iliescu a permis privatizarea terenului de pe fundul bazinului Suhurlui. El avea alte priorități: lupta cu dușmănosul Corneliu Coposu. De la 1 ianuarie 2024 până la jumătatea lui iulie, a plouat doar 125 de litri pe metru

laptelui e foarte mic, totuși zootehnia l-a salvat pe fermier. Vinde laptele cu 2,05 lei litrul. „Noi cu atât îl producem. Dacă ne-ar da măcar 2,5 lei, tot ar mai fi ceva... Cumpăr porumb cu peste un leu kilogramul.” Primiparele au ajuns la 9.000 de litri în medie la o lactație. Este o situație absurdă. Patru ani de secetă consecutivă. Tirurile din Ucraina nu se mai controlează. Nu verifică nimeni greutatea lor. Lucerna a dat doar o singură coasă, și aceea „ușoară”. Alte 200 de hectare care nu dau nimic. Nu există nimic pe câmp. Până la trei-patru-metri adâncime, nu există un dram de umiditate. Glosa dădea o producție aici de 7600 kg la hectar. Fără irigații. În acest an, a dat doar 800 kg și a băgat 220 kg de sămânță la hectar. „Seceta pedologică este excesivă și nu am arat de cinci ani. Am semănat porumbul și floarea la 50 cm între rânduri tot pentru a preveni efectele secetei. Mai mult nu putem face. Am apelat la hibridii cei mai rezistenți la secetă și degeaba.”

Ce alternative are fermierul român la culturile tradiționale? Îl bate gândul să înlocuiască porumbul cu sorgul. Merge pe 60-65 la sută culturi de toamnă pentru a valorifica umiditatea de pe timpul iernii. „Cultura no till merge pe soluri mai afânate, nisipoase. Nu la noi. Voi face un experiment în acest sens pe o sută de hectare”. Trecem printr-o tarla de 140 de hectare de lângă pădurea Bujoru, pe teritoriul comunei Drăgănești. „A fost semănat în perioada optimă, în minimum till. Am pus hibridii cei mai rezistenți pentru zona noastră și s-a uscat tot. Porumbul trebuia să fie bun de fiert sau de copt pe 11 iulie. Păpușoiul a murit pe mușuroi, spuneau buncii noștri la 1946. Îl vom toca integral pentru alte categorii de animale. Pentru vaca de lapte, vom cumpăra din zonele irigate din județul Galați pentru siloz. Normal ar trebui să primim despăgubiri, dar eu nu m-am plâns niciodată. Nu vreau despăgubiri, vreau apă! Avem doi kilometri până la stația de pompare unde vine apa de la Galați. Cu o investiție minimă se poate aduce apa și în această zonă. De 34 de ani, fac drumuri la București pentru asta. Sper ca în acest an să se rezolve. Dacă nu se va face nimic, vom fi nevoiți să restituim pământul proprietarilor fiindcă nu putem acorda la nesfârșit arendă fără să producem nimic. Dacă nu eram eu, nu era apă în canal fiindcă nimeni nu se ocupa de stația de bază.” Pentru porumbul calamitat în 2022, a primit 300 de lei pe hectar. Un puț forat costă 100.000 de euro și generează 100 de metri cubi pe oră. Fermierul consumă cu un pivot 120 de metri cubi. Cu două puțuri forate ar putea iriga cele 86 de hectare pentru furajele animalelor. Cu același pivot trage dejecțiile din lagună tot pentru irigații. Un pivot

costă 120.000 de euro și poate fi dirijat prin telefon pentru 500 de metri. „Dacă aveam apă, era pădure aici”, spune fermierul. Vacile și caprele lui mănâncă 80 de tone de furaje pe zi. O vacă mănâncă 50 de kilograme pe zi. Trebuie multă hrană la 1400 de vaci, la care se adaugă tineretul. „Dacă am apă, pot să fac o coasă de lucernă la 32 de zile”. Canicula are un efect grav asupra vacilor. „În adăposturile vechi, a scăzut producția de lapte cel puțin cu doi litri pe vacă. În grajdurile noi, unde avem toate condițiile de bunăstare asigurate, paguba este de un litru pe vacă într-o zi. Acolo, spațiul este mai mare, fără pereți, am montat dușuri și ventilatoare. Am făcut în 2024 o investiție de peste 100.000 de euro ca să schimbăm ventilatoarele”. Grajdul are 14 metri înălțime la coamă și ventilația este asigurată. Are o capacitate de 500 de vaci. „Trebuia să mai facem un grajd aici, dar a venit pandemia și m-am oprit. Apoi seceta...” Când trec vacile spre sala de muls, primesc toate un duș bun. Sala de așteptare nu mai este un calvar pentru ele. Ventilatoare imense de la Dairy MAX din Canada le răcoresc și mai mult. Acest sistem de răcorire intensă a costat peste 120.000 de euro. „Cel mai mare stres pentru vaci este canicula. Fiecare vacă pierde peste doi litri de lapte pe zi. La 900 de vaci la muls, paguba este foarte mare. Și atunci, am făcut un calcul economic și am dedus că ventilatoarele se pot amortiza în maxim doi ani. Vacile au un confort mult mai bun, vor mânca mai bine și se vor odihni mai mult. Am rezolvat situația în zona cea mai fierbinte – sala de așteptare la muls. Când afară avem peste 40 de grade Celsius, era evident că în sala de așteptare era mult mai fierbinte. Grajdul este foarte mare, are 200 de metri lungime și 32 de metri deschidere.

Fără investiții, nu poți să faci producție. Vrem să investim mai mult pentru un confort perfect, dar nu avem sursa de apă”. Cu ce a greșit acest tehnolog rar pentru agricultura noastră? Cu câteva milioane de euro se poate riga tot sudul Moldovei. Cine să priceapă? Marcel Ciolacu? Nicolae Ciucă? Am avut vreodată un președinte sau un premier după 1990, care să aibă un dram de viziune asupra agriculturii din țara noastră? „Am fost pe la toți sfinții pentru apă. La cine să mă mai duc? Ce să fac să-i conving? Să mă spânzur?” L-am văzut pe Gabi Tuchiluş exasperat și este un om puternic, care nu se prăbușește ușor. Și totuși, cât mai poate rezista în fața prostiei?... Între timp, șuvoaiile Siretului de la Movileni zburdă liber spre Dunăre și, de-acolo, spre Marea cea Mare... Ce se mai poate adăuga?...

## Franța. Care Franța? Domnul să vă miluiască!...

Zoe  
Dantes

Am așteptat să treacă o zi, două, să înțeleg. Nu am înțeles nimic. În afară de satanism, nu există nimic de explicat. De văzut sau de analizat. O batjocoră mai mare la adresa creștinismului, nu s-a mai văzut. Poate doar când toate „autoritățile” au zis că lingurița de împărțășanie „te îmbolnăvește. Când au pus lacăt bisericilor în noaptea de înviere. Au văzut atunci ca „merge orice”! Și a mers! S-au șters pe picioare cu credința noastră. Citesc pe aici și mă gândesc ca ăstora nu le-a spus nimeni pe bune și în față ca sunt smintiți. Ca slujesc diavolului și ca se vor duce naibii pe limba lor. „Limba” lor e progresismul! Adică, satanismul! Adică „limba” celui fără nume. De ce i se zice progresism? Ca sună „corect politic”? Nu! Nu sunteți decât niște satanisti nesătuți de putere, control, bani și mai ales de depravare. Totală! Nu mai aveți nimic sfânt și aveți senzația ca vi se cuvine totul. Minoritate, care vrea să corupă toată lumea. Mi-

noritate, care vrea să distrugă pruncii, familia, să șteargă orice ultim bun-simț care a mai rămas în Europa terminată, îngropată, aproape distrusă. Acesta este telul lor! Să distrugă tot!

să avem de la niște colonizatori care au făcut dezastru pe unde au trecut? De care Franța? Aia care în politică externă nu-și respectă niciodată nimic și veșnic trădează?! De ce nu

mentul cel mai important din istoria religiei creștine. Ne-au batjocorit sfințele Daruri. Poate așa a îngăduit Dumnezeu ca să înțelegem în ce punct final ne aflăm. Ce mai rămâne după asemenea

judicata Sa. Sper! Așa ceva nu se poate ierta. Este hula împotriva Duhului Sfânt! Nouă nu ne rămâne decât să ne rugăm! Să ne rugăm să facă El dreapta judecată și noi să o vedem cu toții!

Ce se va alege de Franța? Fix ce au dat ei! Nici mai mult, nici mai puțin! Poporul francez nu merită așa ceva. A fost o palmă peste obrazul lor și o mizerie de nedescris. Păcat ca vor plăti la grămadă! Pentru niște smintiți care se cred stăpânii lumii. Nimeni nu e stăpân peste nimeni! Noi toți suntem ai Lui Hristos! El este Calea, Adevărul și Viața! Restul... niște șobolani! Lăsați liberi împotriva Lui Hristos, într-un război nevăzut adus de patru ani pe fața la vedere. Cine are ochi de văzut, SĂ VADĂ! Domnul să vă miluiască!



Să nu mai rămână piatră pe piatră. Să fie diversitate, mă! Că altfel nu se poate! Franța. Care Franța?! Aia care e 80 la sută musulmană? Aia care a dat lumii cea mai mare minciună a istoriei recente? Porcăria aia care se numește Contract social?! Franța care a dat lumii ghilotina? Despre care Franța vorbim? Ce pretenții

spunem lucrurilor pe nume?! Ne este frică! Da. Pentru ca suntem turmă? Cina cea de Taină a lăsat lumii creștine Taină! Taină pe care e fundamentată ortodoxia. Taină, pe care noi nu o putem înțelege cu mintea noastră mărginită. Este cel mai important moment al creștinismului în afară de Învierea Mântuitorului. Au batjocorit mo-

batjocoră? Să mai facem ce? La Cină cea de Taină Mântuitorul a pus bazele smereniei, spălând picioarele apostolilor. Smerenia, cea mai mare dintre virtuți. A transformat pâinea și vinul în trupul și sângele Lui. Adică, în Lumină! Și Ni s-a dat nouă tuturor, spre iertarea păcatelor!

Sper ca Dumnezeu să aibă aceeași măsură în

## Sărăciți de mandatele lui Iohannis, de guvernele lui, de „stabilitate”, „comasare”, „tehnocrație”, „progres”...

Gheorghe  
Pipera

Sociopol a făcut un sondaj foarte interesant și foarte rar în legătură cu auto-percepția românilor din perspectiva sărăciei. Întrebarea – cheie a fost: „Din punctul de vedere al veniturilor din familia Dvs., în ce categorie credeți că vă încadrați cel mai bine: Sărac; Stare medie; Înstărit?”... Anul de referință a fost 2014, adică, anul de debut al celor două mandate de președinte exercitate de Iohannis. După crizele derulate telescopic sau paralel din 2020 încoace, minunat gestionate de dl. Iohannis și de guvernele lui, populația a regresat, ca nivel de trai, la nivelul anului 2013, care a fost primul an în care românii reușeau să iasă, cu chiu cu vai, din criza economică declanșată de falimentul Lehman Brothers și cauzată de bănci. Dacă în 2014 auto-percepția de sărăcie era de 40 la sută, în 2024, procentul a crescut la 54 la sută. Sunt nu mai puțin de 14 la sută dintre români care se consideră săraci de cele două mandate ale lui Iohannis și de guvernele

lui! Stabilitate, comasare, tehnocrație, progres, luptă cu plandemia și cu claimătceingi, slavaucraini, mai multă Europa – ce mai, tot tacâmul... Ponderea clasei medii în auto-percepția sărăciei/bogației a scăzut de la 40 la sută în 2014, la 27 la sută în 2024. Și aici e vorba de 13 la sută!

Clasa medie este, de regulă, votantul politicianilor conservatori, așa cum se pretind cei din PNL (și,

dobânzile la creditele acordate de bănci populației sunt de trei ori mai mari decât media europeană și de trei-cinci ori mai mari decât dobânzile la depozite. Prețurile la imobile nu sunt adaptate pieței și veniturilor oamenilor de rând, ci acestor dobânzi, precum și „necesității” ca dezvoltatorii imobiliari să facă profituri cu trei cifre, pentru a acoperi șpăgile necesare avizelor, autorizațiilor de construcție

Norvegia, deși are capacitatea de a produce energie cât să consume, la preț decent sau subvenționat, și Moldova, și o parte din Ucraina...

Cât despre săraci, la propriu, avem cifre de la INS: peste 32 la sută dintre români sunt la limita sărăciei sau sub limită. Vorbim de 6,5 milioane de români. Este adevărat, din plimbarea pe Calea Victoriei, din petrecerile cu iarbă și praf

turnați de primari și miniștri în centrele urbane glamour, turistice și festivaliere. Dar chiar și turiștii pot vedea, de exemplu, în ce hal arată cele 15 mii de imobile coșcovite din și din jurul Pieței Traian din Timișoara, care este la 200 de metri de Piața Unirii... Și, ce să vezi, politicienii care s-au aglutinat în jurul lui Iohannis au votat-o în bloc pe Ursula, cea care vrea euro-obligațiuni de război de 450 mld euro. Plus centralizarea puterii în propriile mâini, ducând până la capăt proiectul destructiv de transformare a Uniunii Europene într-o Uniune Sovietică sexo-marxistă și creștinofobă.

*Notă: ca să poți acționa, trebuie mai întâi să știi. Acțiunea care precede cunoașterea și rațiunea e un mod de a ciopli realitatea cu barda. Numai bolșevicii și naziștii au putut acționa astfel. Nimeni rațional nu poate acționa astfel. Nu în 2024...*



culmea, și cei din usere, care se identifică de dreapta...). Cu toate acestea, politica trans-conservatoare, care este în fapt neo-marxistă și filotalitară, nu s-a preocupat niciodată în ultimii 20 de ani de existența și consolidarea clasei de mijloc. Ca nicăieri în Europa sau în lume,

și racordului la utilități. De aceea, se vând garsoniere de 11 mp cu prețuri ce sfidează ridicolul: de la 55 de mii, la 75 de mii de euro te costă să stai în minunea de apartament de 11 mp, dar măcar ai vedere la „antold”... România este țara unde energia este la preț de trei ori mai mare decât în

de calitate de la festivalurile din Cluj, din goana mașinii electrice super-scurpe (și foarte puțin fiabile) de pe Magheru nu se văd aceste lucruri. Nu se văd nici pe social – media, nici în manele, nici pe plaja de la Mamaia. Nu se văd pentru că sunt camuflate. Nu se văd pentru că toți banii din lume sunt

## Da, la război! Dar nu pentru alții! Pentru noi, pentru dreptate, pentru demnitate, pentru neam (pentru a mai fi unul) și pentru țară (pentru a mai avea una)!...

Cezar Adonis  
Mihalache

Este tot mai probabil că va fi nevoie să mergem la război!... Dar nu acolo unde ne vor trimiși guvernării și politicienii lăcrimând pentru durerile altora! Și nu împotriva dușmanilor decizi de ei, invadatorii altora, dar, poate nici măcar la acel moment, al războiului în care vom fi împinși, și ai noștri... Va trebui să batem a pas de război doar pentru noi! Va trebui să o facem din ziua în care primul român va fi fost ucis de sistemul medical pus în slujba altora. Aceia cu adevărat invadatori. Acei „cai troiani” dinlăuntrul putregaiurilor hibride care ne-au mocirlit viața în ultimii ani. Căci, în momentul în care primul român va pieri, pentru că a fost dat la o parte de la o analiză medicală esențială pentru a i se face loc unui ucrainean, unui refugiat, în acea zi în care primul român va fi fost dat afară dintr-o farmacie pentru că nu mai avea o asigurare medicală valabilă, pe care poate nu a mai avut de unde să o plătească, lăsând locul (desigur, nu același, ci, întotdeauna, de acum înainte, „în fața rândului”), unui ucrainean căruia guvernul i-a decis drep-

turi peste drepturi, chiar dacă nu va fi plătit nici impozite, nici asigurări de sănătate, va trebui să mărșăluim! Spre liniile de front pe care le-am lăsat a se deschide în viețile noastre, în binele nostru, în drepturile noastre. Pentru că nu va trebui să privim absenți cum dreptul nostru la asistență medicală devine prioritar pentru alții... Inclusiv în cazul unor analize și investigații care devin prioritatea guvernului României pentru străini... Iar noi, ca români, iată, nu doar „de rând”, ci, deja, de sub acesta, de sub linia trasată peste existența noastră (cu noi tăcând), noi, ca români bolnavi, vom continua a muri cu zilele nu doar așteptând o programare... Ci privind cum alții vor avea întâietate față de noi! Noi, nativii, noi, cetățenii cu drepturi fundamentale aici, noi, ființe de drept ale locului, născuți, și nu făcuți prin matrapzlacuri mascând colonizări...

Dacă nu facem, acum, ceva, alții vor avea drepturile noastre! Și nu doar egal, parte-parte cu noi, așa cum se întâmplă astăzi, nu doar mai multe ca noi, numai mâine, ci pe toate, într-un viitor atât de aproape că-și va pierde conjugarea în „a fi fost”... A fi fost al nostru... A fi avut al nostru... A fi fost poate

chiar noi în acel verb ucis prin indiferență, prin nepăsare, prin frică, teamă, lașitate și, arareori, mult prea arareori, cu adevărat neputințe de dincolo de noi...

Alții vor avea drepturi!... Și nu beneficii, nu ajutoare, nu „vouchere” de natură umanitară (iată, ajutoare nesfârșite când trădarea stă la masă cu lașitatea, nepăsarea și neimplicarea), ci drepturi! Peste capetele noastre, și nici măcar peste frunți, căci acelea sunt deja atât de plecate... Și nu doar peste capetele noastre, generații deja îmbătrânite, ramolite, expirate, abandonate de noi înșine, ci, tragic, peste ale tinerilor de azi... Iar ei, ei de nu se vor trezi, de nu vor fi treziți, vor fi, mâine-poimâine, acești noi neputințoși de acum, dar nu într-o rătăcire de neam, ci o alungare de neimaginat... Și sunt drepturi peste drepturi date altora peste putințele noastre, peste drepturile născute prin sacrificiile înaintașilor, peste acelea pentru care am murit și noi, fie și doar ca speranță, în '89... Și asta pentru că trădătorii, boarfele, slugile, cârpele, mizeriile neumane cu fețe de mimi ai dramatismului altora, ne conduc și ne impun?!...

Va trebui să mergem, dară, la război pentru noi când prima femeie va naște pe

stradă din cauza sistemului medical obligat prin lege să fie mai delăsător, mai inuman față de noi decât a fost și este acum!... Va trebui să mergem la război pentru noi când elevii noștri nu vor mai avea loc în școli pentru a li se face loc altor progenituri ale discriminărilor pretins pozitive, iată, de acum, și pe cetățenie și rasă!... Va trebui să mergem la război pentru noi când rezervele noastre de stat vor fi depozitate în alte țări! Chipurile, pentru a avea acei alții grijă de ele, și nu doar pentru că hrana va fi aurul zilei de mâine, „teaurizat” de fiecare țară unde știe că-i va fi cel mai bine națiunii sale, ci și pentru a plăti pentru ceea ce este al nostru, dar a devenit al altora prin deciziile trădătorilor care ne conduc.

Cu fiecare zi, cu fiecare decizie, cu fiecare act al guvernării suntem învățați, obișnuiți, dresați cu nedrepturile și, mai ales, neprezența noastră aici. Deja multe dintre resurse țării nu mai sunt ale noastre... Dar, de acum înainte, nu vor mai fi ale noastre prin hașurarea dreptului de proprietate al UE peste noi! Or, când unei țări i se iau și rezervele naționale strategice (pe lângă atâtea și atâtea resurse și bunuri), pentru a fi „gestionate” de alții, trebuie să

ne gândim la ce va urma dacă nu vom face nimic (din nou)... Căci, va urma cel mai drastic cuvânt de după acela ce a oripilat, a dezumanizat și a transformat umanitatea într-o nelume: genocidul. Va trebui poate să inventăm noi un cuvânt mai cuprinzător în durere, drame, tragedii, moarte și certă nerenăștere... Deși, de vom continua pe această cale decisă de alții, oricum nu va mai avea cine... Și nici nu va mai conta...

Va trebui să mergem la război pentru noi! Nu doar să ne pregătim de unul! Să luptăm împotriva acelora care ne-au trădat!... Și poate vom ajunge a ne alia tocmai cu aceia spre care vom fi trimiși a lupta, a ucide pentru binele altora. Și nu, nu mai este timp pentru a mai chibzui... Pentru a cântări cumva lucrurile cu ocaua așteptării acelu „să vedem ce va mai fi”... Se apropie momentul unei decizii de neam și țară. Or, măcar pe aceasta să o luăm pentru a ne ridica la o câțime din Demnitatea, Prestanța, Bărbăția înaintașilor!...

### Vă era dor de idioții periculoși?...

Maria Diana  
Popescu

Un butoi cu pulbere, așa arată Europa 2024! Jandarmii lumii urăsc patologic continentul european. Ura lor a pus la bătaie strategii criminale, armament și bani pentru distrugerea Europei. Marele dușman este SUA, atât pentru Rusia, cât și pentru Europa și întreaga lume. S-au scurs mai mult de doi ani de când SUA și aliații alimentează războiul din Ucraina și-l zgîndăresc pe Putin, iar pe măsură ce posibilitatea unui război mai larg cu Rusia crește, Europa a trecut la recrutare, producerea de echipamente militare și instruire în masă. Mai multe state europene revin la serviciul militar obligatoriu. Măsură a unor politici de apărare sau achiziționare de carne de tun la adăpostul „legii”?

Ne confruntăm cu mobilizarea a milioane de tineri în statele Europei, pentru a fi aruncați într-un război de proporții mondiale, situație de care SUA, NATO, UE și aliații se fac vinovați. Într-o scrisoare oficială, deputatul Dumitru Coarnă îl ia la întrebări pe Ministrul Apărării Naționale,

Angel Tâlvăr, solicitându-i confirmarea sau infirmarea informațiilor din presă, potrivit cărora, într-o fabrică nemțească de la Nürnberg, care ambalează rații militare pentru NATO, sînt pregătite mari cantități de conserve militare, etichetate în limba română, dar și cu privire la cele 200 de tiruri cu rații militare sosite din Germania. De aia s-o fi închis Valea Oltului?! Ca să treacă nestingherit tirurile cu conserve, coloanele de blindate și camioanele de război. Grindeanu știe, dar are limba legată. Economia Germaniei câștigă enorm din acest război, s-a relansat după modelul american. Fabricile germane s-au reprofilat pe cererea de produse pentru război. Vă era dor de idioții periculoși? Sînt tot aici, lîngă noi! Au dat ordin ca armata noastră să cumpere spitale mobile pentru urgențe militare și civile. Dispozițiile au venit de la Baba Cloanța von der Leyen, vrăjitoarea rea din Turnul Babel. Alte spitale mobile, alți bani, altă distracție. Cu spitalele mobile din vremea plandemiei Covid ce-ați făcut? Le-ați topit laolaltă cu izoletele lui Arafat?

Cu iresponsabili și trădători la cîrmă, România

e argatul tuturor, iar tinerele români, la o adică, va fi carne de tun în războiul altora. La mare, la munte, în molluri, în parcări, peste tot dai de tineri ucraineni, tatuați și cu mașini de lux, apți și buni de luptă, care sau refugiat în țara noastră să scape de înrolare în armata lui Zelenski, să profite de îndemnizații și privilegii mai mari decât unele drepturi ale românilor. Totul pentru Ucraina! Slavă manipulării și prostirii poporului român! Fără un prealabil referendum, trădătorul fără limite KWI a semnat intrarea țării noastre în război, iar Parlamentul României n-a ratificat tratatul semnat de cele două personaje malefice ale secolului al XXI-lea. MApN a cerut medicilor de familie situații medicale cu tinerii între 18 și 35 de ani, apți de luptă. A protestat cineva? A ieși cineva în stradă ca la Ordonanța 13 a lui Dragnea? Nu! Înseamnă că sînteți de acord să vă moară copiii pentru Ucraina! Puterea de spălare a creierelor e copleșitoare! Nu-i de mirare că românilor le plac impostorii, șmecherii și șmecheriile lor. De aia îi votează. La acest ceas al istoriei politice autohtone putem vorbi doar de impos-

tori și impostură, trădători și trădare, vînzători și vînzare de țară.

În viitorul apropiat, cu puțin „noroc”, vom fi scuturați mai abtirit de orice brumă de bani și suveranitate, pentru că, în urma unor negocieri obscure, corupta Ursula, protagonista celui mai mare scandal de corupție din istoria omenirii „privind achiziția de vaccinuri anti-Covid-19 în UE și relația sa cu Big Pharma”, descendenta unei familii care făcea comerț cu sclavi, potrivit gureșilor, a câștigat încă un mandat la președinția Comisiei Europene! Madama infractoare și-a asigurat încă 5 ani de imunitate și va împacheta politică curvă a Europei în ambalaj de artă. În loc să fie după gratii pentru escrocheriile și abuzurile din pandemie, a fost ajutat să recîștige fotoliul! De la tribuna PE, poloneza Ewa J a c z k o w s k a - H e r n i k, membră în grupul „Europa Națiunilor Suverane” a făcut-o de două parale pe Baba Cloanța von der Leyen, arătîndu-i unde-i este locul, adică la pușcărie. Mare asemănare între fostul cancelar al Germaniei Angele Merkel și Ursula! Ambele au făcut din Europa un Turn Babel. Una l-a con-

struit și l-a populat cu migranți și orientări anormale, alta îl conduce prin idioții periculoși!

Pentru că altul nu mai apucă, Baba Cloanța von der Leyen va face ravagii în prezentul mandat. Ne va umple de taxe și impozite, ca stat! Ne va satura de imigranți, ne va sili să-i lăsăm pe legebetiști să ne bată pe umăr, să le facem cununii și nunți ălor care se împerechează în buzunarul de la spate, ne va controla nu doar cardurile și conturile din bănci, ci și portofelele. De aici și planul viitorului portofel digital! Trăiască cooperarea dintre Ursula și gașca sa de mafioți, slugi ale unchiului Sam, care vor continua programele de jefuire a banilor publici extrași din statele membre, prin înarmare pentru drobul de sare, vaccinuri și pandemii. Exhibările propagandistice și ideologice ale SUA, NATO și UE au devastat omenirea, au umplut-o de războaie, atentate, pandemii, crime, haos, drogați, migranți, de politicieni cruzi și vînduți, de mizerabili anormali, în numele democrației, libertății, toleranței, a rasei și clasei.e.